

Obsah

Str.

Předmluva	VII
Uvod	1
I. Andrea Palladio v rámci italského renesančního klasicismu	3
a) Klasicismus v obecném pojetí (jako tendence a jako epocha)	5
b) Složky Palladiova klasicismu (Leon Battista Alberti, Donato Bramante, Andrea Palladio — Alberti jako důrazný pramen Palladiova klasicismu na podkladě činnosti Bramantovy — Seb. Serlio jako nepostradatelná složka palladianismu.)	9
c) Andrea Palladio (Základ jeho teorie v ideologii M. Vitruviově — Palladio-hermogenovec — Palladio-barokista, luminista, ač přísně dbalý tektoniky formy — Palladio symbolisován plastickým reliefem.)	14
II. Česká renesance — italská renesance	21
(Podmínky italského klasicismu — podmínky severského klasicismu — severský klasicismus jakožto vyrovnatel barokních idejí severu.)	
III. Skupina českého renesančního klasicismu	27
(Výčet staveb: zámek Kaceřov, zámek Nelahozeves, pražské hradní stavby Bonifáce Wolmuta: patro králov. letohrádku zv. Belvedere, hudební kruchta svatovítská, soudní tribuna, helmice jižní věže svatovítské, Velká hradní míčovna.)	
a) Literatura skupiny českého klasicismu, doplněná literaturou o stavební činnosti B. Wolmuta vůbec	29
b) Stavební rozbor skupiny českého klasicismu, případně (pro Kaceřov a Nelahozeves) doplněný příslušným architektonickým popisem stavby	52
c) Archivní prameny skupiny českého klasicismu (Prameny k Wolmutově činnosti vídeňské (str. 77), pražské (str. 79) a venkovské (str. 83).)	71
d) Souhrn pramenů a stavebního rozboru skupiny českého renesančního klasicismu: autorství plánů staveb — podoba původních plánů a zjištění jejich případných změn — architekti staveb — definitivní stavební postup	111
e) Formální rozbor skupiny českého renesančního klasicismu:	
1. Srovnání skupiny s Itálií	121
(Důvod možnosti výskytu časného palladianismu u nás: eklektisující Wolmut setká se s Palladiem ve společné předloze, již jest přímo římská antika — Průkazy případného Wolmutova autorství plánu Míčovny — Wolmutův palladianismus především v monumentalisaci	

schematu triumfálního oblouku — Nelahozeves, kromě jiných, inspi- ruje se přímo Palladiem — Druhořadá role profilace v palladianismu — Profilace jako důkaz závislosti naší skupiny přímo na antice — Blíží se architektury naší skupiny Palladiovi vedle motivace a profilace i problémem tektonickým? Stavby, pojaty prostorově, nevybočují z bramanteskního klidu.)		
2.	Cesty palladianismu k nám	154
(Vídeňský hrad (Schweizerhof) a hradní stavby — Výzkum Wolmutovy účasti na něm — Kolonie plzeňských Italů — Pietro Ferrabosco di Layno — Francesco Terzio — Dolní Rakousy (Nieder-Österreich) — Korutany (Kärnten) — Innsbruck (Innsbruck) — Palladianism v Německu kol r. 1600 — Francie.)		
3.	Theoretická kompendia	167
(Způsob jejich použití u nás — Sebastiano Serlio — Heinrich Blum — Marcus Vitruvius a jeho německé překlady — Andrea Palladio — Leon Battista Alberti — Philibert de l'Orme — Jacques Androuet du Cer- ceau — Giovanni Antonio Rusconi — Fredeman Vriese — Heinrich Vogtherr — Jacopo Barozzi Vignola a ostatní — Římská antika do- daná theoretiky předpalladiovskými umožňuje výskyt severského palla- dianismu téměř současně s palladianismem italským.)		
IV.	Z á v ě r	179
(Souhrnné hodnocení naší klasicistické stavební skupiny: nikoliv vývoj, nýbrž montáž prvků římské antiky, — zprostředkující vlivy rakouské, ně- mecké a francouzské — Bonifác Wolmut, jeho vnitřní rozpolcenost mezi severským pojetím architektury a jižní formou — B. Wolmut jako osob- nost — jeho relativní význam — jeho absolutní význam — Vnitřní prostor nelahozevského zámku jako stylové vyvrcholení našich staveb.)		
	Poznámky	185
	Der Palladianismus in der böhmischen Renaissance	219
	Le Palladianisme dans la Renaissance de Bohême	241